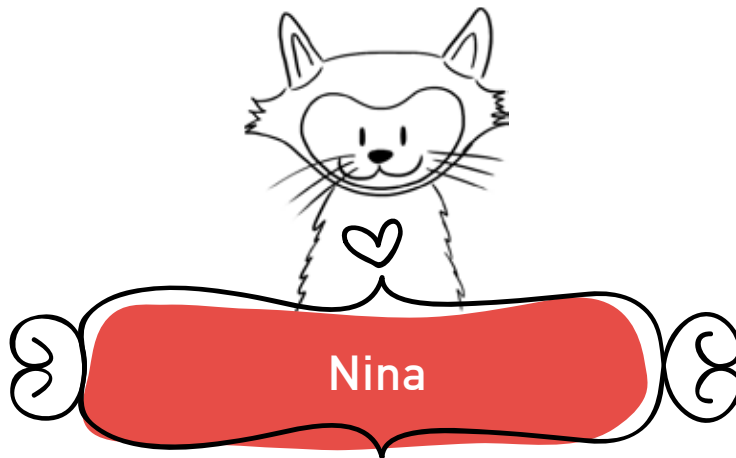

Aquesta és la història de la Nina,
una gata que ens ha acompanyat durant 9 anys
de la nostra vida.

Moltes gràcies per totes les estones que vam compartir.
T'enviem un petó ben gran!

La Nina era una gata molt peculiar.
Una amiga ens la va portar a casa
provinent d'un hospital veterinari.

L'havien atropellat i algú l'havia portat,
i ara buscaven qui se la podia quedar.
Ràpidament vam dir que sí, i tot i que
tenia les potes de darrere una mica
tortes, de seguida es va recuperar. I
tant es va recuperar que, al parc de
darrere casa, sovint s'hi amagava i
mirava de caçar pardals!

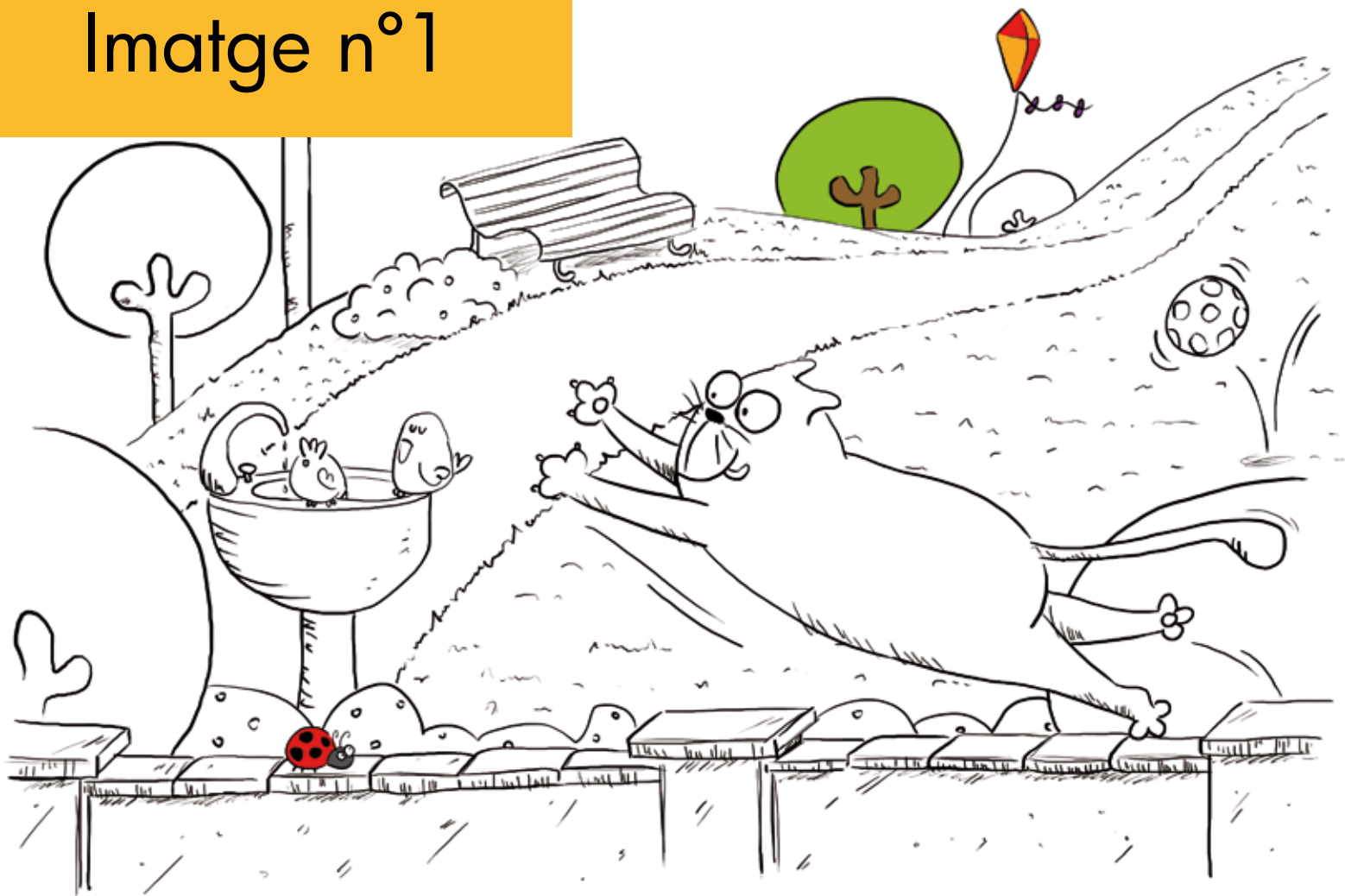
Quina agilitat! Algun cop, però, també
ens havia fet riure al no calcular bé
els salts, i acabar caient fent alguna
tombarella.

Text Imatge n°1

no m'estima...

Imatge n°1

Era de color blanc amb taques marrons i negres. Diuen que només les femelles poden tenir 3 colors de pèl diferents!

La veritat és que la Nina era força independent, sortia de casa quan volia, i no era la típica gata que s'asseu a la falda i s'hi està hores dormint.

Anava totalment a la seva, i fins i tot a vegades estava 2 o 3 dies sense aparèixer, i tornava amb alguna esgarrinxada d'alguna aventura que li havia passat.

Quan tornava, era molt pesada, miolava i miolava fins que li posàvem el pinso per menjar. Podia arribar a ser molt insistent i no tenia gens de paciència!

Text Imatge n°2

m'estima...

Imatge n°2

Però a mesura que es va anar fent gran, va voler passar més estones dins de casa, el fred no li agradava massa, i te la podies trobar enroscada a qualsevol lloc. Sobre de prestatges, al sofà, al seu llit, al nostre llit, o fins i tot sobre el teclat de l'ordinador!

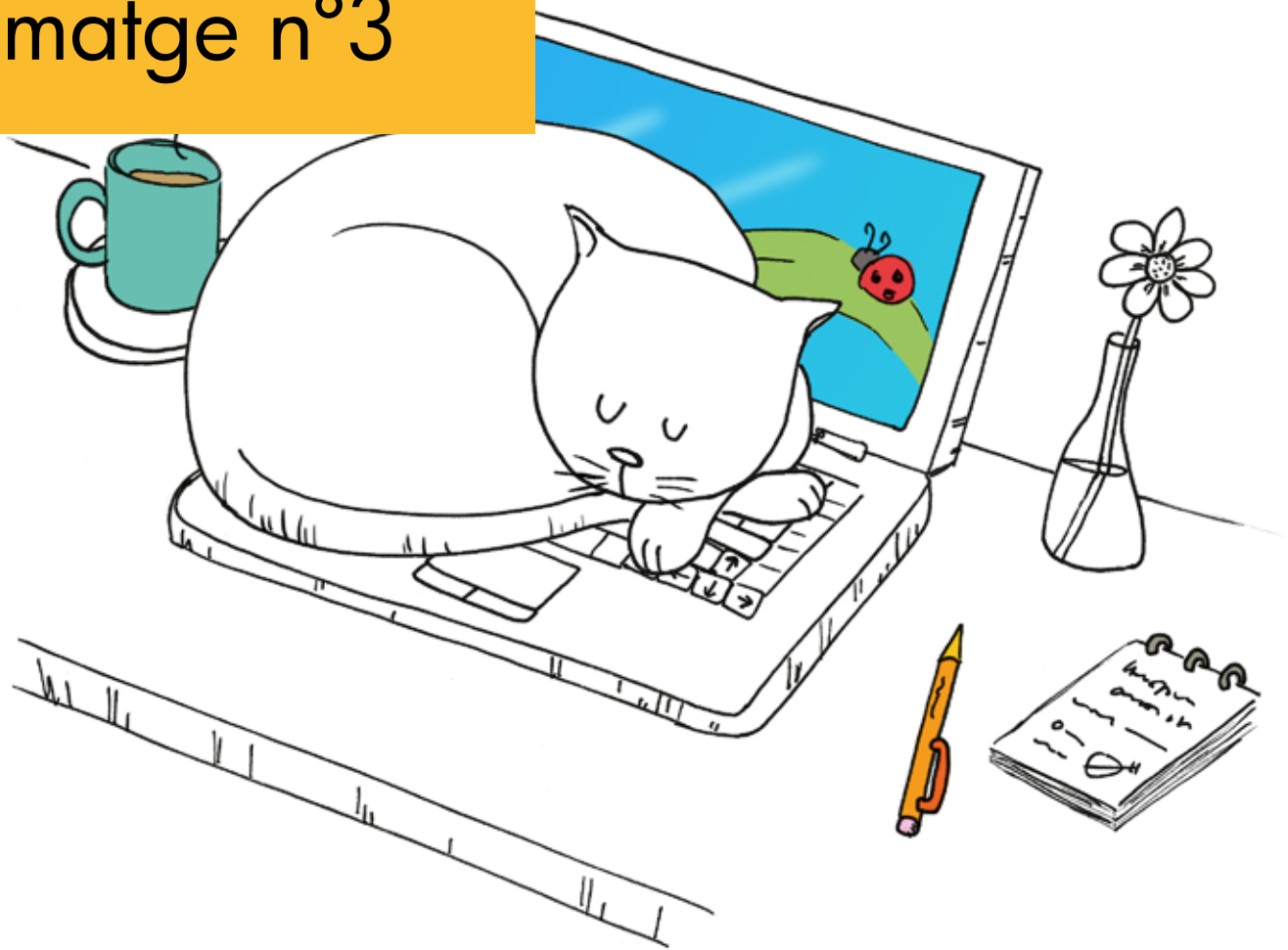
Això sí, si li trèiem algun ratolinet de peluix, o qualsevol altra joguina que es bellugués, sempre tenia energia per perseguir-la i fer-nos riure amb les cabrioles que feia.

Text Imatge n°3

no m'estima...

Imatge n°3

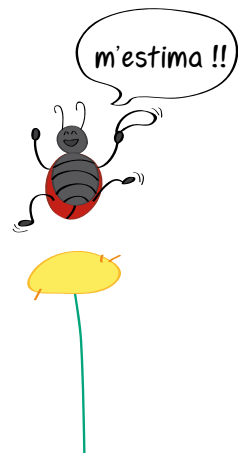

Finalment quan ja va ser molt velleta, es va posar malalta. Tot i que la vam cuidar molt bé, ja no tenia gana i es va acabar morint.

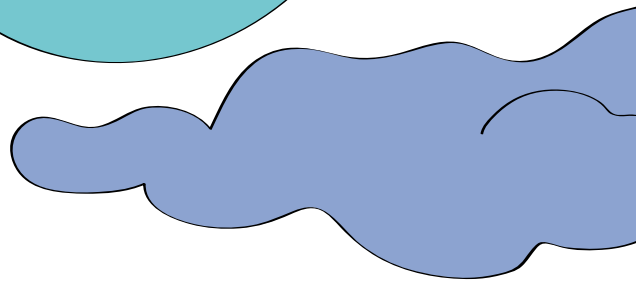
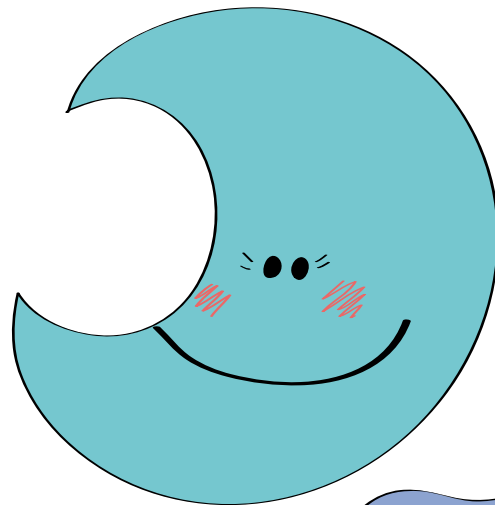
Varen ser uns dies una mica tristos, però vam pensar que si l'enterràvem al jardí, i hi plantàvem un arbre, sempre que el veiéssim pensariem en ella i en les bones estones que havíem passat junts.

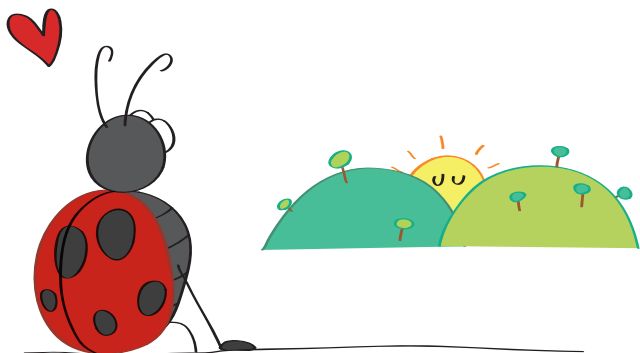
I cada any, quan l'arbre floreix, pensem que és ella que ens fa un regal, i que a la seva manera, encara juga pel nostre jardí.

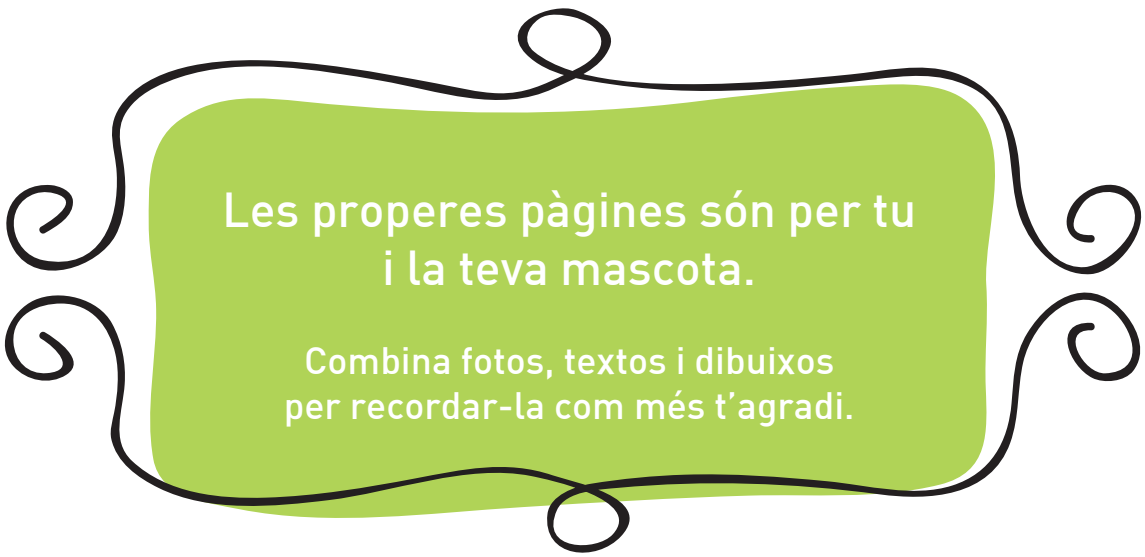
Text Imatge n°4

Imatge n°4

Les properes pàgines són per tu
i la teva mascota.

Combina fotos, textos i dibuixos
per recordar-la com més t'agradi.

Espai per a dibuixar, enganxar
fotografies...

Espai per a dibuixar, enganxar
fotografies...

Espai per a dibuixar, enganxar
fotografies...

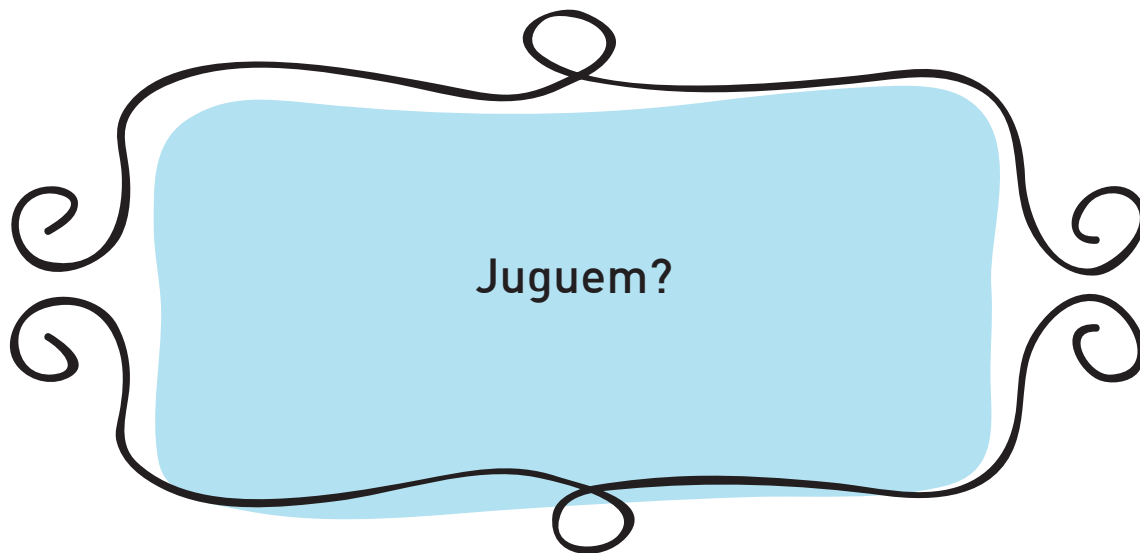

Espai per a dibuixar, enganxar
fotografies...

Espai per a dibuixar, enganxar
fotografies...

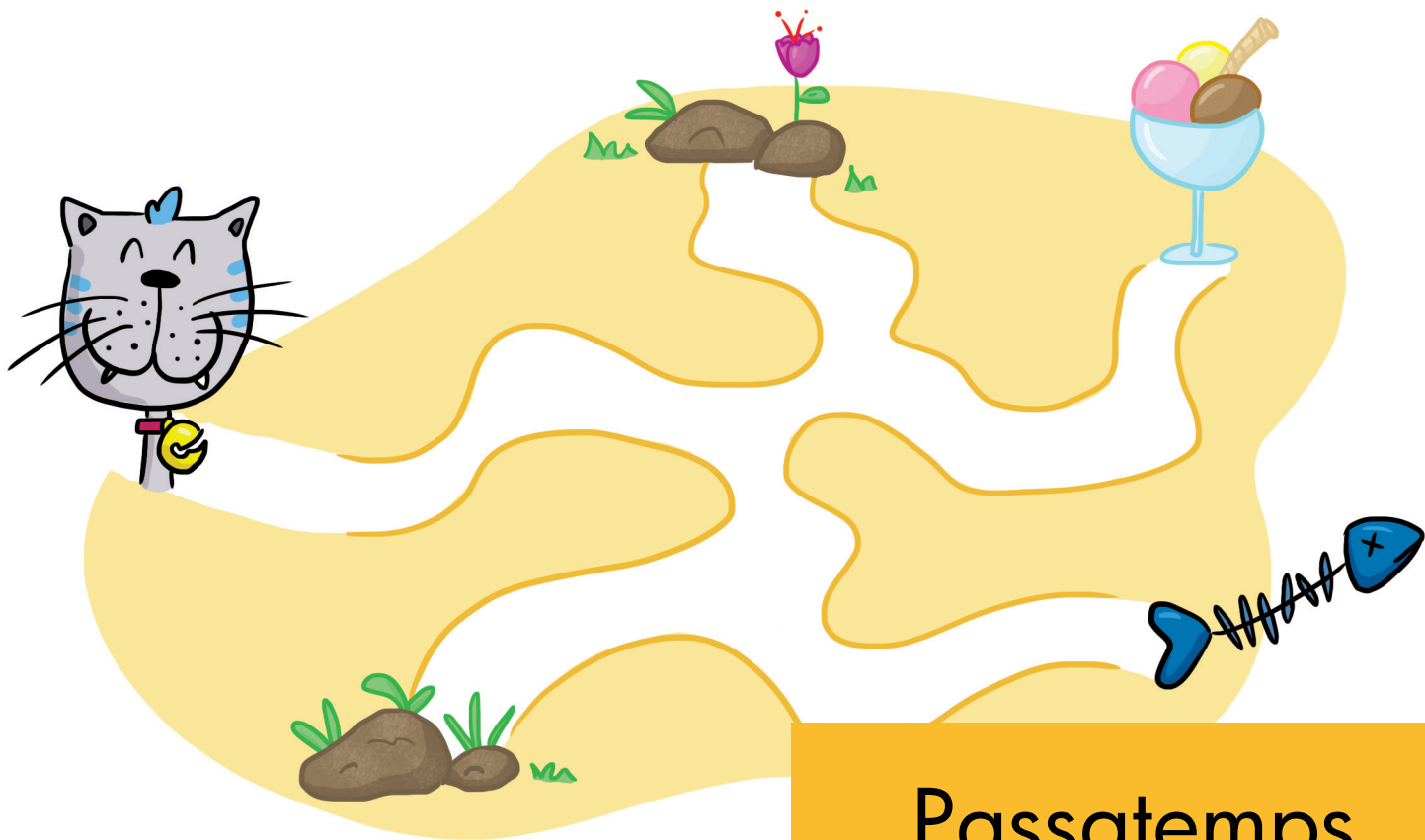

Passatemps

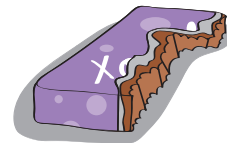
Quin camí ha de seguir
el nostre amic per trobar
allò que més li agrada?

Passatemps

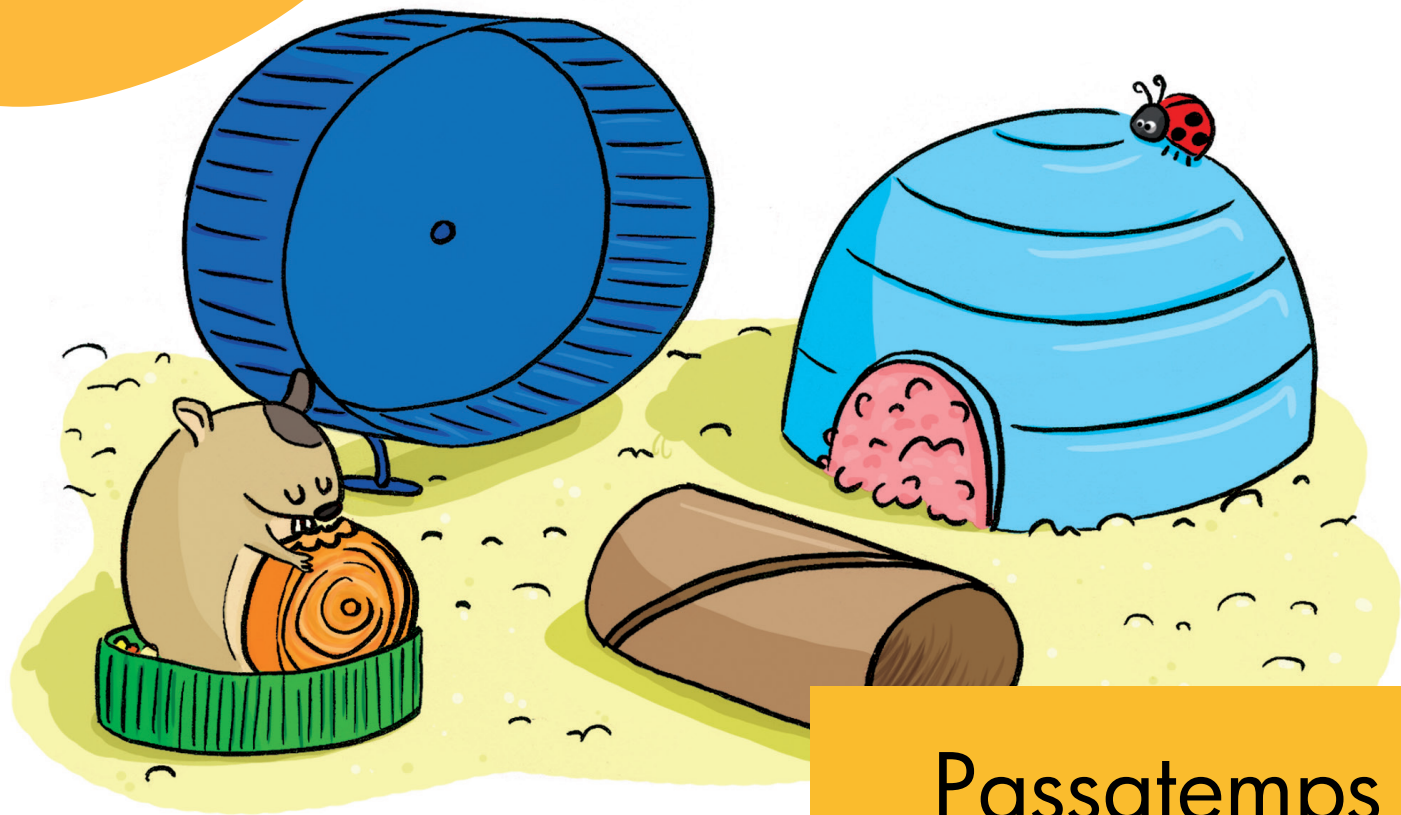
Uneix els punts i endevina
quina mascota s'hi amaga:

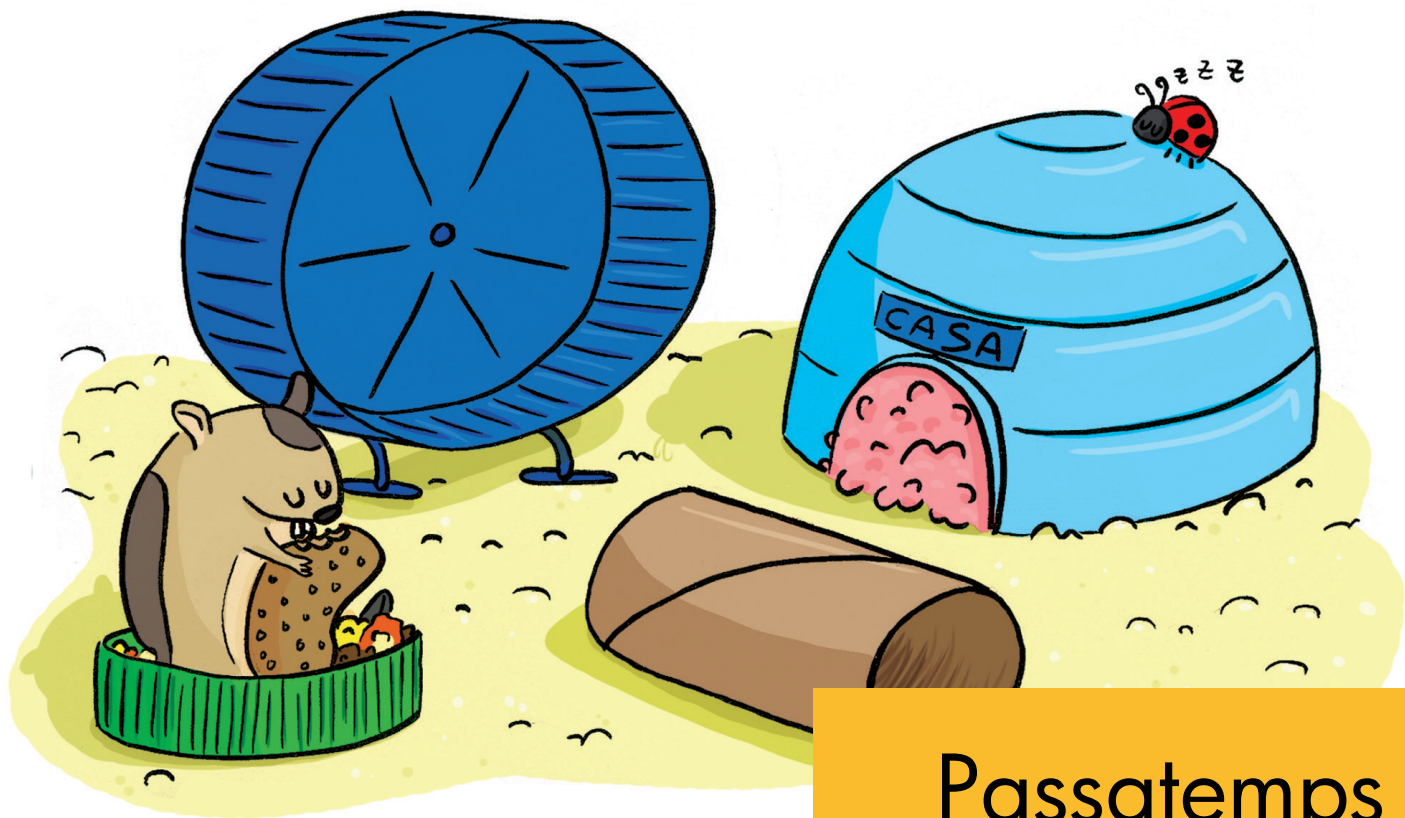

Passatemps

Troba les 7
diferències:

Passatemps

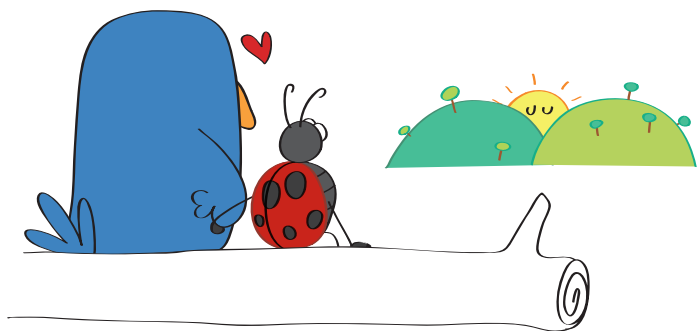

Passatemps

Passatemps

ET ER N A

Aquest conte forma part de la proposta que ofereix Eterna per afrontar la pèrdua d'un animal de companyia. Podeu trobar articles i informació a:
www.eterna.cat

Aquest conte també ha estat possible gràcies a:

Xènia Xinxeta – Il·lustradora (www.xenioxinxeta.com)
Núria Farrés – Psicòloga Infantil